

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí 3. januára 2014 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby **I. J.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 9. decembra 2013, sp. zn. 8Ntc 37/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **I. J. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca Kráľovského súdu Wolverhampton, Spojené kráľovstvo, vydal 2. augusta 2013 pod sp. zn. T2013 0129, európsky zatýkací rozkaz na slovenského štátneho občana **I. J.**, nar. **X.** v **K.**, bytom **K. X.**, za účelom jeho vydania do Spojeného kráľovstva na trestné stíhanie pre trestný čin napadnutia s následkom ujmy na zdraví podľa § 47 Zákona o trestných činoch proti osobám z roku 1861, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody do piatich rokov a pre trestný čin nebezpečnej jazdy na motorovom vozidle podľa § 2 Zákona o cestnej premávke z roku 1988, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody do dvoch rokov.

Na návrh Krajského prokurátora v Košiciach bol **I. J.** uznesením predsedu senátu Krajského súdu v Košiciach zo 7. novembra 2013, sp. zn. 8Ntc 37/2013, vzatý podľa § 15 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o Európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len EZR) do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť 4. novembra 2013 o 8.00 hod., t.j. od zadržania **I. J.** príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky (§ 13 ods. 1 zákona o EZR). Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) z 26. novembra 2013, sp. zn. 1 Tost 36/2013, bola zamietnutá sťažnosť **I. J.** podaná proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach.

Počas plynutia lehoty trvania predbežnej väzby podľa § 15 ods. 5 zákona o EZR bol Krajskej prokuratúre v Košiciach doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu na **I. J.**

s prekladom do štátneho jazyka. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach podal dňa 14. novembra 2013 na Krajský súd v Košiciach návrh na vzatie vyžiadanej osoby I. J. do vydávacej väzby (§ 15 ods. 6 zákona o EZR).

Predseda senátu Krajského súdu v Košiciach uznesením z 9. decembra 2013, sp. zn. 8Ntc 37/2013, podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR rozhodol o vzatí I. J. do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote vyžiadaný I. J. sťažnosť. Namietal v nej nedôvodnosť vydania európskeho zatýkacieho rozkazu voči nemu, keďže nemal vedomosť o žiadnom obmedzení uloženom mu súdom a nebol ani advokátom upovedomený o žiadnom pojednávaní. Poukázal tiež na svoj zdravotný stav a potrebu podstúpiť kardiologický zákrok.

Najvyšší súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadaného I. J. nie je dôvodná.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach o vydávacej väzbe a jemu predchádzajúce uznesenie o predbežnej väzbe vyžiadaného I. J. sú rozhodnutiami o zaistení osoby v súvislosti s konaním o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. V rámci tohto rozhodovania neprináleží súdom Slovenskej republiky skúmať, či osoba, ktorej vydanie na trestné stíhanie sa žiada, sa v štáte pôvodu skutočne dopustila skutku vymedzeného v európskom zatýkacom rozkaze, v ktorom sa vidia konkrétne trestné činy. Takéto oprávnenie prináleží len justičným orgánom štátu pôvodu (v konkrétnom prípade Spojené kráľovstvo), pričom justičné orgány Slovenskej republiky ako vykonávajúceho štátu sú oprávnené posudzovať iba právne prekážky vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu uvedené v § 23 ods. 1, ods. 2 zákona o EZR, ktorých zistenie má za následok odmietnutie vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu s nutnosťou prepustenia vyžiadanej osoby z vydávacej väzby. Takéto prekážky sťažnostný súd v prejednávanej veci nezistil.

Inštitút vydávacej väzby slúži na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania. Najvyšší súd pripomína, že tak pri rozhodovaní o predbežnej ako aj pri rozhodovaní o vydávacej väzbe nie je súd viazaný dôvodmi podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní (Trestný poriadok). Napriek uvedenému

je možné konštatovať, že uvedený inštitút obsahovo zodpovedá väzobným dôvodom tzv. útekovvej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu sudcom Kráľovského súdu Wolverhampton je odôvodnené tým, že I. J. bol predvolaný iným spôsobom než osobne a boli mu poskytnuté úradné informácie o naplánovanom dátume a mieste konania súdneho pojednávania, čo nezodpovedá sťažovateľom uplatneným námietkam o jeho nevedomosti o prebiehajúcom súdnom konaní.

Neurčitá námietka sťažovateľa ohľadom jeho zdravotného stavu obsahovo zrejme zodpovedajúca návrhu na nevzatie ho do vydávacej väzby pre plánovaný kardiologický zákrok, nie je dôvodom na nevzatie vyžiadanej osoby I. J. do vydávacej väzby. Z pripojených lekárskejších správ vyplýva, že I. J. je zaradený na čakaciu listinu Kliniky kardiológie v K. na medicínsky zákrok, ktorý v prípade potreby bude s príslušným zabezpečením vykonaný počas vydávacej väzby i v civilnom nemocničnom zariadení.

V posudzovanom prípade je obmedzenie osobnej slobody vyžiadaného I. J. vydávacou väzbou nutné na zabránenie zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 3. januára 2014

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. René Štepánik

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová